

Sygn. akt IV CSK 695/13

POSTANOWIENIE

Dnia 13 maja 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie z powództwa R. B.
przeciwko D. D. i A. J.
o ochronę dóbr osobistych,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 13 maja 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 27 lutego 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

- I. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- II. zasądza od powoda na rzecz pozwanych kwotę 960 (dziewięćset sześćdziesiąt) zł z tytułu zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Powód R. B. uzasadnił wniosek o przyjęcie do rozpoznania skargi kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 27 lutego 2013 r., opartej na podstawie naruszenia prawa materialnego - art. 23 k.c. oraz mającego wpływ na wynik sprawy naruszenia przepisów postępowania - art. 233 § 1 i 232 k.p.c., tym, że skarga jest oczywiście uzasadniona oraz tym, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne.

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania albo skarga jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może zostać osiągnięty jedynie przez powołanie i właściwe uzasadnienie istnienia wymienionych przesłanek, a rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi do rozpoznania następuje w wyniku oceny, czy powołane przez skarżącego okoliczności odpowiadają przyczynom kasacyjnym wymienionym w art. 398⁹ § 1 k.p.c. Prawidłowy sposób uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi został szeroko objaśniony w orzecznictwie Sądu Najwyższego.

W wypadku powołania się na przyczynę przewidzianą w art. 398 § 1 pkt 1 k.p.c. konieczne jest precyzyjne sformułowanie konkretnego problemu prawnego z powołaniem przepisów, na tle których powstało, zaprezentowanie argumentacji przekonującej o istnieniu rozbieżnych ocen prawnych i świadczącej o poważnych trudnościach w rozwiązaniu tego zagadnienia oraz wskazanie, dlaczego jest istotne i na czym polega jego uniwersalne znaczenie (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11 i z dnia 12 grudnia 2013 r., IV CSK 384/13, niepubl.). Skarżący nie sformułował zagadnienia prawnego we wskazany sposób ani nie przedstawił argumentacji prawnej zawierającej wymienione elementy, a zatem nie wykazał przyczyny przyjęcia skargi do rozpoznania przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Uzasadnienie wniosku opartego na twierdzeniu o oczywistej zasadności skargi (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.) wymaga przedstawienia argumentacji prawnej zmierzającej do wykazania kwalifikowanego, ewidentnego naruszenia powołanych w skardze przepisów, możliwego do stwierdzenia bez merytorycznej analizy zaskarżonego orzeczenia i podstaw skargi (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 stycznia 2003 r., VCZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49 i z dnia 14 stycznia 2014 r., IV CSK 428/13, niepubl.). Uzasadnienie wniosku ogranicza się do wyrażenia przez skarżącego przekonania o „rażących naruszeniach przepisów postępowania, które legły u podstaw wydania zaskarżonego wyroku” oraz do powtórzenia jednego z zarzutów skargi dotyczącego „ograniczenia materiału dowodowego” przez nieuwzględnienie wniosku dowodowego i nie zawiera żadnego wyводу jurydycznego mającego przekonać o „oczywistej” zasadności skargi, a więc elementu o zasadniczym znaczeniu dla wykazania przyczyny przyjęcia skargi do rozpoznania, o której mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

Z omówionych względów Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. O kosztach postępowania wywołanego wniesieniem skargi kasacyjnej orzeczono na podstawie art. 98 § 1 w zw. z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c.

[aw]